

Constantin Prezan

(1861 – 1943)

Constantin Prezan, născut la 27 ianuarie 1861 în localitatea Butimănu, județul Dâmbovița, a participat activ la al Doilea Război Balcanic din 1913 și la Primul Război Mondial.

Își începe cariera militară la Școala de Ofițeri de infanterie și Cavalerie din București la 1 iulie 1878, fiind avansat la gradul de sublocotenent, după absolvire, la 1 iulie 1880. Își va schimba arma, la 16 noiembrie 1880, fiind mutat la Regimentul 2 Geniu, unde a fost remarcat ca un bun instructor și specialist în lucrări de fortificații. Absolvind Școala Specială de Artilerie și Geniu în 1883, va fi trimis pentru specializare la Școala de Aplicație de Artilerie și Geniu de la Fontainebleau, în Franța.

Întors în țară, în 1866, a fost numit profesor ajutor de fortificații la Școala Specială de Artilerie și Geniu, în București. A fost avansat la gradul de maior, la 10 mai 1892, în urma unui stagiu la Regimentele 1 și 2 Geniu și ca șef sector al Cetății București.

În timpul celui de-al doilea război balcanic, în 1913, îl găsim în postura de general a diviziei 7 infanterie.



Generalul Constantin Prezan

La intrarea țării în Primul Război Mondial, Constantin Prezan este numit comandant al Armatei de Nord, ce a asigurat mobilizarea și concentrarea celorlalte trei mari unități subordonate. I se acordă, în data de 5 decembrie 1916, funcția de Șef de Stat Major, până în aprilie 1918. Sub comanda sa, ca specialist în arma genului, a coordonat planul campaniei din 1917, pe durata căreia s-au obținut victorii răsunătoare în luptele de la Mărăști, Mărășești și Oituz.

A fost trecut în rezervă la 1 aprilie 1918, apropiindu-se de vârsta de 60 de ani. Însă la 28 octombrie 1918, la a doua mobilizare a armatei, este rechemat în cadrele active, în aceeași funcție de șef de stat major al armatei, organizând și conducând trupele române, în vederea expulzării trupelor inamice cotochitoare de pe întreg teritoriul național. Mobilizarea generalului Constantin Prezan va dura până în 1 aprilie 1920, când este trecut, din nou, în rândul rezerviștilor.

Ca apreciere a generalului Constantin Prezan, Andrei Rădulescu, în 1923 cu ocazia numirii lui Constantin Prezan și a lui Alexandru Averescu, ca membrii de onoare ai Academiei Române, spunea: „Prin răspunderea grea ce au luat asupra lor, prin priceperea lor, prin munca depusă, prin patriotismul lor, au contribuit într-o largă măsură la înlăptuirea idealului nostru național”.

În 1930, a fost înaintat la gradul de Mareșal al Armatei Române, grad pe care nu-l deținuse nici un alt ofițer până în acel moment.

Se stinge din viață la 27 august 1943, la vârsta de 82 de ani, fiind înmormântat în localitatea Schinetea, județul Vaslui, pe domeniul conacului său.

Sursă fotografie:

Portret al generalului Constantin Prezan – Radio Romania :
<http://www.rador.ro/2016/10/19/1916-1919-armata-romana-portrete-maresalul-constantin-presan/>